

[Svend Haugaard.]

teorien have en vis sympati for afgangsbrevet, men på den anden side er det vel sådan, at eleverne har krav på en eller anden form for måling af standpunkt, og får de det ikke igennem skolen, er der vel en risiko for, at erhvervene selv tager fat på adgangsprøver. Det er et spørgsmål, vi meget gerne vil drøfte i udvalget, men vi hælder altså til en rimelig standpunktsmåling, gerne med vægt på modenhedsprøve og med fuld ligeret for de praktiske evner.

Det kan være fristende især under indtrykket af problemerne i forbindelse med den udvidede undervisningspligt at komme med et meget stort fagtilbud. Jeg tror, man skal være meget forsigtig hermed. Dels hører det jo ikke til de gratis glæder, som hr. Erling Olsen omtalte, dels vil en for stor spredning meget let give risiko for forvirring og overfladiskhed. Det kan svække grundfagene, og det tåler de ikke. Specielt mener jeg, at dansk og regning absolut ikke tåler det, tværtimod har de behov for en styrkelse.

Derfor: pas på fagtrængslen. Lad en del af de foreslåede tvungne tilbud blive en frivillig mulighed, som man kan gennemføre efter beslutning, skole og skolenævn i forening.

Jeg vil gerne lægge et godt ord ind for idræt. Den er i de senere år blevet meget svækket både med hensyn til timetal og derigennem, at man ofte har en stor afstand til idrætshallen, og det betyder, at der bliver for lidt af timen til aktiv udfoldelse. Det er en helt nødvendig afveksling med idræt i forhold til den megen stillesiden i skolen. Det fremmer opmærksomheden i andre timer, og det har sundhedsmæssigt den største betydning. Jeg synes nok, man må sige, det er et trist syn at se mange unges slentrende og slappe holdning, så må vi bede om, at idrætten får en passende god plcering.

Der har været en tendens til, at man skulle lade idrætten eller en del af den gå over til fritidsundervisningen. Det mener jeg ikke er godt. Dels vil de mest trængende så ikke komme med, dels vil det være en urimelig konkurrence for idrætsforeningerne.

Lærertimeforbruget: må jeg lige pege på de små skolars problem, at de bliver tilgodeset, og så i øvrigt sige, at det klima, der kan

skabes i de mindre skoler, er en meget stor værdi, som vi ikke skal glemme. Holland har, så vidt jeg ved, et maksimum på 350-400 elever. Gid vi kunne komme så vidt med maksimum.

Lad mig sige til slut, at jeg har en meget stor respekt for den indsats, der udføres af folkeskolens lærere. Opgaven er meget krævende, og den er ikke blevet lettere ved pligtforlængelsen. Det er vigtigt, at der politisk gives fuld støtte til gode og rolige arbejdsforhold og til, at skolen kan virke i nær kontakt med og som en levende del af det øvrige samfund og med dette samfunds positive opbakning.

Hermed være givet løfte om en aktiv og hurtig medvirken fra radikal side til, at en ny folkeskolelov bliver en kendsgerning.

Gerda Møller (KF):

Den kritik, der generelt rettes mod folkeskolen i dag, er, at forældrene har svært ved at finde ud af, hvilken holdning skolen står for, og mener, at deres børn lærer for lidt i de elementære fag. Derfor ønsker de først og fremmest en skole, som de trygt kan sende deres børn i, og en skole, hvor der lægges vægt på de grundlæggende kundskaber. De ønsker en skole, hvor man respekterer, at det er forældrene, der har ansvaret for børnene, at det derfor ikke kan være skolen, der skal tage sig af børnenes opdragelse, men at læreren kan være forældrenes forlængede arm i undervisningen og være med til at værne om forældrenes ret.

Og så ønsker forældrene arbejdsro i folkeskolen. Ikke flere reformer end højst nødvendigt og fremfor alt ikke reformer, før forudsætningerne for en reform er til stede, for er de ikke det, udsætter man både lærere, forældre og elever hver eneste dag for et pres, der ikke gør skolen til et sted, hvor der er trygt og rart at være.

Også efter konservativ opfattelse må der være overensstemmelse imellem skolen og det samfund, den skal virke i. Derfor må det være forældrene, der bestemmer skolens holdning og indhold, forstået på den måde, at forældrene skal drages med ind i afgørelserne på den skole, hvor de har deres børn gående. Det giver en bedre forståelse af barnets situation og kan også forebygge mange misforståelser, til gavn for arbejdet i det daglige. Men samtidig må forældrene